

Mål T-185/94

Geotronics SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”PHARE-programmet — Selektiv anbudsinfördran — Talan om ogiltigförklaring —
Upptagande till sakprövning — EES-avtalet — Talan om skadestånd”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 26 oktober 1995 ..... II - 2797

Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskapernas budget — Budgetförordningen — Bestämmelser tillämpliga på externt stöd — Förfarande för offentlig upphandling finansierat inom ramen för PHARE-programmet — Den stödmottagande statens och kommissionens respektive roller — Den stödmottagande statens behörighet att sluta upphandlingsavtal — Rättsakt från kommissionen beträffande vilken ett anbudsgivande företag kan väcka talan om ogiltigförklaring — Föreligger inte — Frågan om det föreligger skadeståndsansvar för gemenskapen — Tillåtlighet (EG-fördraget, artiklarna 173 fjärde stycket, 178 och 215 andra stycket; rådets förordning nr 610/90, artiklarna 107, 108.2 och 109.2)*

2. *Internationella avtal — Avtal om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde — Tillämpning i tiden — Kan inte tillämpas på rättsförhållanden som har uppstått före avtalets ikraftträdande — Förfarande för offentlig upphandling som har inletts före men avslutats efter den 1 januari 1994 — Otillämplighet*

1. Enligt det förfarande för offentlig upphandling som har upprättats genom den budgetförordning som tillämpas på Europeiska gemenskapernas budget, måste sådan upphandling som finansieras av PHARE-programmet anses vara en nationell upphandling som enbart binder den stödmottagande staten och den ekonomiske aktören. Det är nämligen endast mellan dessa två parter som kontrakten förbereds, förhandlas och sluts. Däremot uppkommer det inte något rättsförhållande mellan anbudsgivarna och kommissionen, eftersom kommissionens uppgift är begränsad till att på gemenskapens vägnar fatta beslut om finansieringen och dess handlingar inte kan leda till att ett beslut från den stat som tar emot stöd enligt PHARE-programmet ersätts med ett beslut från gemenskapen.

Av detta följer att det på detta område inte kan finnas någon rättsakt, med avseende på anbudsgivarna, som härrör från kommissionen och som kan vara föremål för en talan enligt artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget.

Däremot bör det vara möjligt att väcka talan om skadestånd, som utgör en självständig form av talan, eftersom man inte kan utesluta att kommissionen, i samband med upphandling eller genomförande av

projekt som finansieras genom PHARE-programmet, vidtar handlingar eller åtgärder som är till men för tredje man.

2. Avtalet om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde har, i avsaknad av övergångsbestämmelser, full rättsverkan från den dag då det trädde i kraft, nämligen den 1 januari 1994. Avtalet kan därför bara tillämpas på rättsförhållanden som har uppstått efter dess ikraftträdande.

Ett företag som har svarat på en anbudsinfordran, för vilken kommissionen fastställde villkoren år 1993, kan därför inte, till stöd för en talan om skadestånd som förs mot gemenskapen på grund av kommissionens uppträdande i samband med tilldelningen av kontraktet, åberopa att kommissionen skulle ha brutit mot EES-avtalet, även om det kommissionsbeslut som utgjorde nämnda avtalsbrott antogs år 1994, eftersom detta beslut — som beroende på företaget fattades med förseening — bara utgör verkställandet av de villkor som fastställts i anbudsinfordran och inte kan anses ha inneburit någon förändring i det rättsförhållande som gällde för de deltagande företagen till följd av anbudsinfordran.